

Hrádocký prameň

december 2014 , číslo 7

Svet stmavol
a ponoril sa do ticha.
V chladnej noci
spomalil svoj krok
a naplnil sa
zvláštnym pokojom.
Akoby aj v duši
práve padal sneh.
Priehľadné je nebo,
posiate snád'
miliónom hviezd.
Mysel' je čistá, chápe.
Všetko zrazu dáva zmysel
a presne do seba zapadá.
Hoci bez večere a darov,
stromčeka i telky...
- von, v mrazivej noci,
no s ohňom v srdci.
Keď cítiš, že prišla chvíľa
výnimočných nádejí.
Keď celkom jasne cítiš,
že nie si tu tak sám.

Milý brat, sestra, priateľ!

Na poslednom rodinnom stretnutí mi počas modlitieb Pán pripomenul Žalm 139. V duchu som povedala: „Pane, veď posolstvo tohto žalmu všetci poznáme. Čo nám chceš povedať?“ Napriek svojim argumentom som otvorila Bibliu a v nej Žalm 139. Oči mi padli na tieto verše: *„Obkľučuješ m z vôkol-vôkol, svoju dlaň kladieš na mňa. Predivná mi je táto vedomosť a privysoká, nedosiahnem ju. Kam by som mohol zájsť od Tvojho Ducha? Pred tvojou tvárou kamže utekať? Keby som vstúpil na nebesá, tam si Ty; a keby som si ustlal v záhrobí, aj tam si Ty. Keby som si vzal krídla rannej zory a býval pri najďalšom mori, aj ta by ma odprevadila Tvoja ruka a Tvoja pravica by ma uchopila.“* A potom som vnímala tiché slová: Som tu! Aké povzbudzujúce a zároveň usvedčujúce slová: Som tu! Priznám sa, že známe slová 139 žalmu sa odrazu stali oázou v púšti. Ja, tvoj Boh, tvoj Spasiteľ, som tu! Také jednoduché, a predsa často prehliadané. Dávid pochopil, že Boh je tu, obkľučuje človeka

z vôkol-vôkol, nedá sa pred Ním skryť. Je všade. No my si to často neuvedomujeme. Jeho prítomnosť postrádame.

Potom som si spomenula na príbeh, ktorý som čítala našej Alžbetke, a ktorý ma už vtedy chytil za srdce. Je o rybičke v mori, ktorá sa dozvedela od svojho učiteľa, okrem iných dôležitých vecí, aj to, že: „na vode závisí celý náš život.“ Čo je to tá voda? - rybka sa začala pýtať rybiek a rýb naokolo. Jedna jej povedala: „To sa len tak hovorí.“ Druhá ju nechápavo poslala za niekým múdrejším. Tuniak sa začudoval a povedal: „To je zvláštne, že hľadáš vodu. Voda je pred tebou, je za tebou, je pod tebou a nakoniec nad tebou. Voda je všade.“ Rybka sa obzrela, ale všetko bolo stále rovnaké. Táto odpoveď ju neuspokojila a tak hľadala ďalej. Nakoniec našla veľrybu. „Hľadám vodu. Nevieš, kde ju nájsť“ - hovorí rybka. Veľryba jej povedala: „Pokiaľ to nevieš, a pritom sa obzrela okolo seba, môžeš si to vyskúšať len jediným spôsobom.“ Zobrala rybku na svoj chrbát a úplne sa vynorila z hĺbín mora. Tam hore na hladine sa rybke zdalo, že jej praskne

hlava. Znovu a znovu lapala po vzduchu. Dostala strach a v hlave jej vírili obrázky mora v jeho najrozmanitejších podobách. Už si myslela, že zomrie. Volala o pomoc a nakoniec omdlela. Prebrala sa na dne mora a vedľa seba videla veľkú veľrybu. Tá sa jej opýtala: „Už vieš, čo je voda? Už vieš, prečo od nej závisí celý náš život?“

Tak často hľadáme Boha, dopytujeme sa po Jeho prítomnosti a pritom On nás obkľučuje zvôkol-vôkol. Kam môžeme zájsť od Jeho Ducha? Ako je to možné, že Ho nevidíme? Nepotrebujeme viac Boha, lebo On je tu. A vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi je nám bližšie, ako kedykoľvek predtým.

Nepotrebujeme viac Boha, ale potrebujeme menej seba. Potrebujeme čisté srdce - odbremenené od vlastného Ja. Lebo podľa Božích slov: Blahoslavení sú tí, ktorí majú čisté srdce, lebo oni uvidia Boha (Mt 5,8). Zvlášťne. Aj v Betleheme to bolo podobne. Boh sa stal človekom, bol uprostred nich, a predsa Ho mnohí nevideli. Ale videli Ho tí, čo mali čisté srdce. Vianoce,

možno viac ako iné sviatky, nás chcú zastaviť a pripomenúť nám, že Boh je tu!

Ubezpečenie, že Boh je tu, že Ježiš je vo mne, pri mne, vedľa mňa, aj nado mnou, ma upokojilo a povzbudilo. No zároveň ma toto poznanie usvedčilo, že som mnohokrát nežila a nekonala vo vedomí, že je tu. Viem, že každý deň potrebujem menej seba, aby som Ho videla, poznala a milovala. A to aj vo svojich blížnych.

Ďakujem Pánovi za to jednoduché a zároveň tak hlboké zjavenie a pripomenutie, že JE TU!

Anna Belanji

..ten skutočný advent

Blíži sa štvrtá adventná nedeľa, no ja to akosi stále neviem poriadne vnímať. V takmer všetkých reklamách v televízii hovoria o Vianociach, v Bratislave už stihli otvoriť vianočné trhy, rozsvietiť stromček... Ale pre mňa sa zatiaľ tento čas spája so skúškovým obdobím a povinnosťami. Pritom už len samotné slovo advent by malo meniť môj postoj voči blížiacim sa sviatkom. Z latinského slova adventus, znamená príchod – vzdávať Bohu vďaka za to, že Jeho Syn na túto zem reálne prišiel, očakávanie Jeho druhého príchodu. Je smutné, že deti čakajú skôr na príchod Ježiška, ktorý nosí darčeky a niekedy Ježiška ani netreba spomínať, hlavne že niečo dostanú. Dospelí zas chodia po obchodoch a nákupných centrách, zháňajú nielen darčeky, ale v kritickom čase pred Vianocami aj suroviny na vianočnú večeru, pretože sa samozrejme chceme všetci dobre najesť. Je to čas rodinných stretnutí a návštev, kedy sa niektorí členovia rodiny vidia aj po niekoľkých

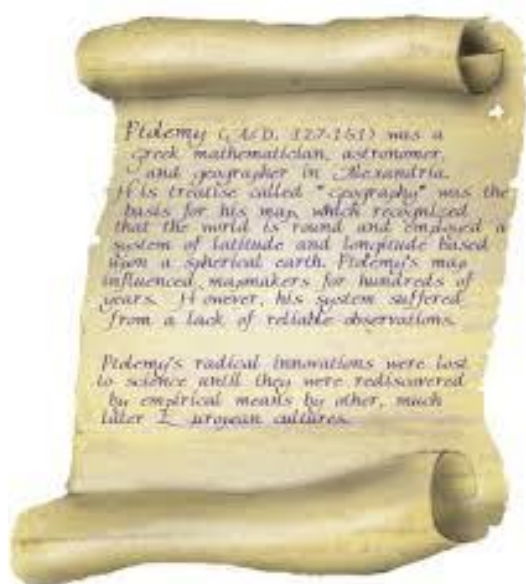
mesiacoch. Je to vzácny a špeciálny čas.

Stáva sa, že napriek výnimočnosti Vianoc však premárnime ich "čaro". Ako je to možné? Jednoducho, vynecháme z toho víru čakania, radosti a stretnutí Toho, o kom to vlastne celé je. Teda aspoň podľa mňa Vianoce sú bez Ježiša ako kľúčová dierka bez kľúča. Niečo tam proste chýba. Preto chcem, aby bol advent pre mňa obdobím, kedy budem Bohu ďakovať a chváliť Ho, lebo poslal svojho jednorodeného Syna na hriechom skazenú zem, aby každý, kto v Neho uverí, mohol spoznať, aký je Boh Otec a získať večný život s Ním. Chcem už teraz začať ďakovať Ježišovi za to, že zložil všetku

tú slávu, ktorú mal u svojho Otca v nebesiach a tak bol veľmi ochotný sa ponížiť a prísť sem, že sa narodil v maštali, odmalička bol pre niekoho trňom v oku, a predsa... Chcem Mu ďakovať za to, že jedného dňa príde opäť a vezme ma so sebou do svojho kráľovstva.

Všetko to síce dobre znie, no uvidím, ako to bude so mnou vyzerat' na Štedrý večer, po prvom týždni skúškového obdobia, stresoch ohľadom hľadania vhodných darčiekov a naplánovaných stretnutí s rodinou. Jedno však viem, že nechcem Ježiša z toho všetkého vynechať, alebo nechať stáť niekde za vianočným stromčekom.

N. Šefčíková

List pre teba...

*Miloval som ťa už vo chvíli,
keď si bol iba myšlienkou
v mojej hlave.*

*Rozdúchal som v tebe oheň
a opatrne ťa položil na zem do
mäkkej trávy.*

*Vložil som do teba všetku svoju
lásku a priviedol ťa
takmer k dokonalosti.*

*Tvoje srdce bije ako zvon,
dýchaš a vidíš.*

*Tvoj mozog ovláda všetky tvoje
svaly.*

Dal som ti cit, slzy i svedomie.

Dal ti i čosi naviac:

možnosť slobodne sa rozhodnúť.

*Prišli však zlé časy a tvoje kroky
zaslúžili trest.*

*Dá sa však nemilovať dielo
vlastných rúk?*

*Rozhodol som sa dať šancu
tvojej zatúlanej duši.*

Vsadiť na lásku.

Zdvojnásobiť lásku.

*Z lásky poslať Lásku a v láske
obetovať Lásku.*

Posielam ti svojho Syna.

Práve prichádza, počuješ?

*..a pamätaj, dal som ti možnosť
slobodne sa rozhodnúť.*

Neodkladaj to.

Tvoj Nebeský Otec

Vianoce sú časom nielen radostných zážitkov, ale aj hlbokých spomienok na ľudí, ktorí nás milovali a boli našim vzorom. Obyčajní ľudia - „veľkí“ vo svojom príklade viery a vytrvavej lásky k Pánu Bohu. Takí vzácni ľudia boli aj v našom cirkevnom zbore. Táto spomienka patrí našej sestre Márii Lehotskej, rod. Mrlianovej.

Nebo

Bolo nádherné augustové popoludnie horúceho, letného dňa. Takého, keď sa rozhorúčený vzduch chveje nad chodníkmi. Takého, keď vo vzduchu cítiť naplnenie leta, ale dá sa už tušiť príchod jesene, aj keď teplota tomu ešte vôbec nezodpovedá. Deň, ktorý by sme mohli nazvať aj dňom naplnenia. Kráčali sme s rodinou, manželom, synom a dcérou pozrieť mamičku do nemocnice. Bola tam už štvrtý deň po náhlejšť slabejšť nevoľnosti, ktorá sa prejavila pri varení, keď ju len manžel zachytil do náručia. Naveľa, naveľa zvolila prevoz do nemocnice, keď sme boli neústupčiví, odvolávajúci sa na svoj vysoký vek (v novembri mala mať 81 rokov) a vôľu zomrieť doma. Kráčali sme s určitými obavami, ale deň

dýchal pokojom, ktorý nám dával nádej. Mamičku sme našli usmiatu a ošetrujúca lekářka nám povedala, že sa jej dnes veľmi polepšilo a zajtra ju preložia z JISky na normálnu izbu. Jej rozžiarenú tvár som pripisovala tomuto oznámeniu. Čo ma trochu zarazilo, bolo že mamička nám zdôrazňovala, aby sme dobre dbali na zatváranie okien, aby nám nenapršalo, keďže počasie nijako neveštelo blízku búrku. Ešte nám niečo pripomínala, ale u mňa to prehlušila radosť z príjemnej správy, že sa jej polepšilo. Keď sme odchádzali, ešte raz som sa od dverí obzrela a na tú tvár rozžiarenú šťastím nikdy nezabudnem. Len pohľad ako keby už nepatril nám. Túto myšlienku som vzápätí zahнала. Keď sme prišli domov, už vo dverách sme počuli telefón. Hlas v ňom nám oznámil zdrvujúcu správu. Mamička hned, ako ste odišli, zomrela. Zostali sme veľmi zaskočení. Ved sa jej polepšilo. Aká bola šťastná. Po chvíli som si jasne uvedomila, že jej vety boli vetami rozlúčky a jej posledný pohľad a šťastie, ktoré sa v ňom zrkadlilo, boli už odrazom neba, v existenciu ktorého celý život neochvejne verila. D.Š.

Tichá noc, svätá noc

do našich domov pomaly sa vlieva. „Sláva Bohu na výsostiach“, anjel krásnym hlasom spieva. Roztvor svoje rúčky Jezuliatko malé a požehnávaj, buď štedré svojou milosťou. Každý človek nech smeruje k Tebe stále, povzbudený Tvojou láskou, pokojom i skromnosťou.

Nebolo a hádam ani nebude na tejto zemi takých sviatkov, ktoré by prenikli tak hlboko do duše človeka, ako Vianoce. Čas, keď nám do srdca vstúpil Ten, ktorého Boh poslal na túto zem. Vzácné posolstvo adventu, ktoré je prípravným obdobím na oslavu Ježišovho prvého, ale aj druhého príchodu, nás vyzýva obrátiť svoj zrak k Bohu. Ježiš Kristus, ktorý sa narodil pred dvetisíc rokmi, prichádza do našich životov aj dnes a príde raz aj ako Ten, ktorý nás povolá do svojho večného kráľovstva. Budme Mu vďační za Jeho lásku, ktorou nás zachránil a daroval nám večný život.

Každý z nás prežíva adventný čas a Vianoce inak. Často sa vraciame v spomienkach do rokov detstva, mladosti, spoločného života s rodinou.

Jedna taká spomienka ukrytá v mojom srdci ma nakrátko vracia do rokov prežitých na fare v Liptovskej Porúbke, do obdobia adventu a Vianoc, ktoré sme prežívali v láske, spoločne s mnohými našimi členmi zboru, funkcionármi aj s tými, ktorí boli sami a opustení. Od prvej adventnej nedele, keď sa kostol vyzdobil voňavými halúzkami jedličky a zapálením prvej sviečky na adventnom venci, ktorý bol podľa tradície zavesený na lustri, vstúpila do našich srdca akási tichá, zvláštna radosť, aj keď nás čakalo veľa povinností. Tešili sme sa na služby Božie, nešpory, aj adventné večierne. Zvlášť milé boli dni pred Vianocami, keď sa u nás šírila vôňa medovníčkov a iných druhov koláčikov, aby sme sa podelili aj s tými, ktorí boli opustení a pohostili tých, ktorí patrili do našej veľkej spoločnej rodiny - zborový dozorca, námestná dozorkyňa, kurátori, kantori, presbyteri...

Vďaka Pánu Bohu za nich, boli našou oporou, žiaľ dnes už nie sú medzi nami. Vďačná spomienka patrí aj mnohým verným rodinám, aj členom dcérocirkvi L. Hrádok, ktorí s láskou prichádzali na spoločné

služby Božie na prvý sviatok vianočný. Vianočné piesne, zvest' Božieho slova, celá radostná atmosféra ešte dlho doznievali v našich srdciach. Druhý sviatok vianočný patrilo po dopoludňajších sl. Božích, stretnutiam na rímskokatolíckej fare v L. Hrádku a vo Východnej. Požehnané stretnutia a spomienky, ktoré zostali v mojom srdci, aj v srdciach mojich detí dodnes. Boli aj chvíle, keď radosť vystriedal smútok z toho, že preplnený chrám na Štedrovečerných sl. Božích vystriedala iná realita, keď zostali len tí najvernejší a tí, ktorí sa nebáli ukázať v kostole aj inokedy, nielen na Štedrý večer. Dobrotivý Pán Boh vypočul naše vrúcne modlitby a prosby za to, aby nastala zmena, aby sa nikto nemusel báť, pozeráť ustrašene okolo seba, kto ho bude prenasledovať. Prešiel november 1989 - veľká zmena, Pán Boh nám daroval slobodu, z médií znelo Božie slovo, kresťanské piesne. Úžasná radosť! Ale, čo my? Využívame túto ponúknutú slobodu? Nie sme aj po 25 rokoch, takí ako pred rokom 1989? Nie sú

mnohé naše chrámy preplnené len na Štedrý večer? Na tieto otázky si musí dať odpoveď každý z nás.

Aj napriek mnohým pre cirkev nepriaznivým rokom, si Pán svojich verných ochraňoval. Ďakujem Mu za to z úprimného srdca, aj za 21 rokov, ktoré sme prežili s mojím manželom a našimi dcérami v porubčianskej fare. Vďaka za krásne spomienky, aj za Vianoce, ktoré boli iné, ako teraz, keď sú prázdne miesta pri štedrovečernom stole. Vďaka za to, že namiesto veľkých darov, sme vítali piesňami a modlitbami v programe, ktorý pripravili naše deti, Toho, ktorý je pre nás tým najväčším a najvzácnejším darom. Boží Syn, Ježiš Kristus, ktorý vstúpil do nášho života a je nám stále na blízku. Aj dnes, keď nastal vzácny vianočný čas, stojí pri dverách a klope. Otvorme Mu naše srdcia a domácnosti, aby sa stal súčasťou nášho každodenného života. „Teš sa, lebo Ten, čo miluje Ťa, prišiel na svet ako malé dieťa. Nech pokoj a radosť čo máme v Ňom, naplnia i Váš dom.“ Požehnané Vianoce.

Mária Macková

Čím sme žili do Vianoc

Modlitby 24

V októbri sa v našom zbore znovu konali Modlitby 24, ktoré boli tentokrát zamerané na časť z proroka Aggea 1,1-11, ktorý varuje Boží ľud a hovorí o Dome Hospodinovom, ktorý je v troskách. Dôvod, ktorý je spomenutý v deviatom verši, je ten, že „každému z vás ide len o jeho dom“. Spolu sme sa zamýšľali nad týmto Slovom, hľadali sme, čo to konkrétne znamená pre náš zbor. Pán Boh nás prostredníctvom svojho Slova povzbudzuje, aby sme začali spoločne budovať Jeho cirkev, budovať Jeho Kráľovstvo aj v našom zbore. Nejde tu o materiálne budovanie ani o nejaké stavebné práce. Boh sa pozerá v prvom rade na naše srdce. Čo sa v ňom nachádza? Aké sú naše postoje, napríklad, k nášmu zboru? Čo nám bráni v tom, aby sme sa rozhodli budovať dom Hospodinov? Verím, že nás bude naďalej Pán Boh viesť ukazovať nám, čo máme ďalej robiť. Veď On sám zaslúbil, že ak Mu budeme dôverovať, má pre nás budúcnosť a nádej. Áno, aj pre náš zbor má Pán Boh svoj

plán.

Mňa osobne oslovila časť z Nehemiáša, kedy sa Boží ľud rozhodol, že nebude zanedbávať dom svojho Boha! Ani ja nechcem! Môže to byť výzva aj pre vás. Nezanedbávajme svoj zbor. Pre každého z nás to však môže znamenať niečo iné, preto skúmajte a modlite sa, čo konkrétne chce Boh, aby ste robili. Nech vás On sám v tom utvrdí a dá vám silu a pokoj!

L. Plachtinská

Chatovačka dvadsiatich dvoch mužov v bývalej horárni, október

Miesto, ako stvorené na zblíženie sa s naším Pánom. Boli sme blízko, lebo Jánska dolina je na pár minút autom od civilizácie, ale boli sme na samote, bez signálu v mobiloch.

Na chatu sme sa tešili, a ani v najodvážnejších predstavách sme si na začiatku plánovania nevedeli predstaviť, aké požehnanie nás tam čaká. Mali sme tri slnečné dni uprostred upršaných mesiacov. Bolo nás oveľa viac, ako si ktokoľvek trúfal predstaviť. Myslím si, že môj odhadovaný počet chlapov okolo 10 bol optimistický, ale Pán si povolal 22 mužov, aby sme spolu strávili čas na Božom slove, na modlitbách, svedectvách, chválach a pobyte v najkrajšom chráme, ktorý Stvoriteľ požehnal dobrou viditeľnosťou okolitých hôr cez deň a miliardami hviezd na nočnej oblohe. Hodinka uprostred noci nás poriadne osviežila a každý muž hľadal Božiu vôľu podľa preberaného slova, v ktorom sa hovorilo, že muž bol stvorený pre divočinu. Tri dni sme žili na Božom slove a ženy doma si mysleli, že budeme sytí iba Božím slovom, čo nie je celkom pravda. Na raňajky boli švédske stoly. Na prvý obed dobrá fazuľovica a v nedeľu rezeň so zemiakovým šalátom. Osobne som mal sviatočný pocit, napriek tomu, že som očakával

trojdňovú askézu. Čo sa dialo pri sviatočnom obede, radšej nebudem podrobne rozpisovať, ale boli sme zviazaní špagátom, ktorý nám priniesol veľa zábavy. Chcem poďakovať Pánovi a každému mužovi za čas, ktorý bol na dlho prínosom pre každého účastníka.

P. Babic

Vidieť neviditeľné

Často robíme veci, ktoré iní nevidia. Z presvedčenia a s dobrým úmyslom. Robíme to vo viere a z lásky – hoci sa to iní možno nikdy nedozvedia. Mnoho takých vecí sa deje aj v našom cirkevnom zbore. Nevidíme hodiny strávené vymýšľaním a tvorením,

program pre deti, duchovný zápas modlitebného spoločenstva, vyčerpávajúce nácviky spevokolu, modlitby a aktivity mužov, dorastu i mládeže za stratených, slabých, či chorých. Je toho veľa, čo by sa dalo menovať. Do Hrádockého prameňa prišiel podnet, ktorý by sme chceli zverejniť a poďakovať sa tým za ochotu a námahu. Je to krátky príbeh o daždi. Príbeh o tom, ako strop nad dreveným schodišťom v kostole bol poškodzovaný dažďom z deravej strechy. Vlhčina sa rozšírila aj do hornej zborovej miestnosti, kde poškodila maľovku. Pri poslednom silnom daždi sa voda valila prúdom na podlahu podkrovia. Keď sa to dozvedel pán farár, po príchode zo Srbska ju s br. Matúškom opravil. Vymenili niekoľko desiatok škridiel na 3 miestach. Robili to ráno a teplota vzduchu na pôjde bola málo nad nulou a škridly boli ľadové, premrznuté. V čase svojho osobného voľna sa iste mohli venovať svojim rodinám. Preto ďakujeme za ochotu a námahu. Ďakujeme i všetkým tým, ktorým záleží na živote nášho cirkevného zboru, na jeho

duchovnom raste a rozvoji, vštepovaní Božej lásky maličkým i pomoci slabým, opusteným či starým. Budme citliví, vnímaví a nech nás príklady iných motivujú k vlastnej aktivite a k zápalu pre dobrú vec. -zk-

Benefičný koncert

Dňa 30.11. 2014 sme sa stretli pri „Plamienkoch blízkosti“ – na benefičnom koncerte organizovanom našim cirkevným zborom, v spolupráci so vzácnymi ľuďmi z Komunitnej nadácie Liptov. Výťažok z koncertu bol určený na dostavbu fary a cirkevnej škôlky v Liptovskom Hrádku. Počas týchto vzácných chvíľ bolo v našom kostole o čosi teplejšie. Nebolo to spôsobené len výraznejším kúrením, ale akoby ľudské srdcia viac horeli láskou a radosťou. Čas akoby sa spomalil a my sme si mohli vychutnať sviatočnú atmosféru, načerpať vnútornej sily a vypočuť si vianočné piesne v krásnych speváckych a hudobných úpravách. Na koncerte vystúpil náš evanjelický spevácky zbor pod vedením p. Bronislavy

Majerčíkovej, Komorný zbor Laeto Animo z Liptovského Mikuláša pod vedením p. Ivana Mráza, Mužský evanjelický spevácky zbor z Liptovského Jána - Svätojánsky prameň pod vedením p. farára Petra Tajáta a Miešaný spev. zbor sv. Jána Krstiteľa z Liptovského Jána pod vedením p. Petry Dubjelovej.

Každý spevácky zbor si pripravil štyri piesne. Jednotlivé vystúpenia boli pretkávané poetickým slovom. Na záver sa prihovoral p. primátor Liptovského Hrádku Branislav Tréger a náš br. farár Michal Belanji. Koncert bol ukončený spoločnou piesňou.

Ďakujeme nášmu speváckemu zboru a sestre dirigentke za vytrvalosť pri nácvikoch, ktorú pretavili do krásneho zážitku v podobe koncertu. Asi všetci „domáci,, sme držali palce, lebo nacvičiť štyri piesne nie je jednoduchá záležitosť. Ďalej ďakujeme za hudobné doprovody s. Janke Plachtiskej, br. Jankovi Pavlíkovi, br. Samkovi Plachtiskému, p. Zlatici Jurišovej. Slovom prispeli s. Lesáková a br. Samko Plachtinský. Bezchybné ozvučenie zabezpečil Adam

Kubovčík. Ďakujeme i tým, ktorí pomohli s výzdobou kostola, s prípravou občerstvenia a s ostatnými činnosťami potrebnými pre realizáciu koncertu. Chceme sa aj úprimne poďakovať Komunitnej nadácii Liptov za ochotu spolupracovať na tomto projekte, za to, že sme tak spolu a s Božím požehnaním mohli prežiť krásny adventný večer.

-zk-

Modlitba za kresťanov

Dostali sme od Teba, Pane, veľký dar. Odmenu. Obyčajne odmenu dostávame za dobro. Ty si nás však odmenil, aj keď sme hriešni. Odmenil si nás Mesiášom. Daroval si tomuto svetu svojho Syna. To najvzácnejšie, čo si mohol dať. Daroval si Ho na tento svet, aby nás vykúpil z hriechu. Dal si nám v Ňom nádej večného života. Nepochopiteľné, nepredstaviteľné, avšak napriek všetkému zmysluplné.

Zmysluplný cieľ života. Zmysluplné naplnenie Tebou nám darovaného času. V Ňom si nám ukázal – akých si nás stvoril na počiatku a akí by sme mali byť bez hriechu. Prísľub Božieho kráľovstva.

Zázrak Vianoc – tak zvykneme hovoriť. Takto Vianoce vnímame. Zrazu sa všetko rozžiarí. Čím to je, Pane Bože? Ako sa to stane, že sa zrazu premeníme? Premeníme sa spoločensky – premeníme naše spoločenské vedomie, nastavíme sa na dávanie. Na dávanie radosti, lásky, pokoja šťastia, obdarúvame sa navzájom a dávame. A dostávame. Symbióza vzájomného spolunažívania je zrazu sprítomnená v čase, priestore, nehmotnom, ale aj v hmotnom svete. Zrazu sa máme lepšie, zrazu sme lepší a nečudujeme sa. Sme na to pripravení. Vieme, že Vianoce neklamú, vieme, že čas radosti a veselosti prišiel, vieme že AGAPE je z Tvojej strany prítomná. Lebo tak Boh miloval svet, že svojho Jednorodeného Syna dal, aby svet nezahynul. Nepochopiteľné, neuveriteľné, nepredstaviteľné pre nás hriešnych. Len Tvoja láska AGAPE je taká veľká a taká dokonalá. Pane Bože, prosíme Ťa, veď naše kroky, naše poznanie, naše spoločenské vedomie k Tebe. V tomto svete je nás málo veriacich a ešte sme aj vo svojej viere rozdelení.

Dokazujeme si pravosť viery v rôznych spoločenstvách, ktoré sa chcú Tebe približovať a Tebe rozumieť; ktoré sa nechcú dať oklamať. Pane Bože, prosíme Ťa, spoj nás. Spoj svoj Boží ľud, aby sme vedeli, cítili a konali podľa Tvojej vôle. Nedovoľ diablovi, aby nás rozdeľoval. Príchod Tvojho Syna zjednotil a ukázal cestu tomuto svetu. Pane Bože, ďakujeme Ti za Vianoce. Amen
I.M.

ISTOTA

Ďakujeme, že si s nami.
Že je slnko nad hviezdami.
Vďační sme za všetky dary,

Tvoja láska ku nám žiari.
Tvoje stopy vedú z neba
a zahoja tam, kde treba.

Ďakujeme Ti za Syna,
ktorý nám má pripomínať,
čo dal si nám.

Nekonečnú Tvoju lásku.
Lásku z lásky a pre lásku.
A za Tvoje odpustenie.

Hriechom zašpinenú cestu
Tvoj Syn krvou očistil.

On je cesta, On je pravda,
On je život, On je cieľ. I.M.

Milé deti,

Vianoce sú nádherné sviatky, na ktoré sa iste všetci tešíte. Tešíte sa na dni voľna, darčeky, koláčky, návštevy,...

Deti, nezabudnite, že Vianoce slávime na pamiatku narodenia Pána Ježiša Krista na našu Zem.

Budeme radi, keď si nájdete čas aj na riešenie vianočných úloh. Vyriešené úlohy pošlite do našej redakcie do 1. marca 2015, alebo odovzdajte na detskej besiedke v ktorúkoľvek nedeľu o 9.00 hod v kostole v L.Hrádku

Čakajú na vás odmeny!

🎵 1. úloha: Vianočná osemsmerovka

V osemsmerovke vyčiarkni nasledujúce slová:

ANJEL, BETLEHEM, DARY, DIEŤA, HERODES, HVIEZDA JASLE, JOZEF, KRÁĽ,

MATKA, MÁRIA, NAZARET, NEBO

OTEC, PÁN BOH, PÁN JEŽIŠ, SPASITEĽ, SYN, ZEM, ZLATO

F	E	Z	O	J	L	D	E	M	A	S
P	S	E	L	E	I	L	Á	A	I	P
Á	Á	M	J	E	S	V	A	T	R	A
N	A	N	Ť	A	Z	D	B	K	Á	S
B	A	A	J	S	Z	L	K	A	M	I
O	O	H	Y	E	U	Y	A	R	Z	T
H	E	N	I	D	Ž	M	R	T	Á	E
I	P	V	O	O	O	I	O	A	O	Ľ
K	H	B	O	R	J	Ľ	Š	T	D	U
B	E	T	L	E	H	E	M	Ď	E	O
N	M	N	A	Z	A	R	E	T	☺	C

23 neprečiarknutých písmen doplň do tajničky:

_____ na výsostiach _____ a na _____

_____ dobrej vôle!

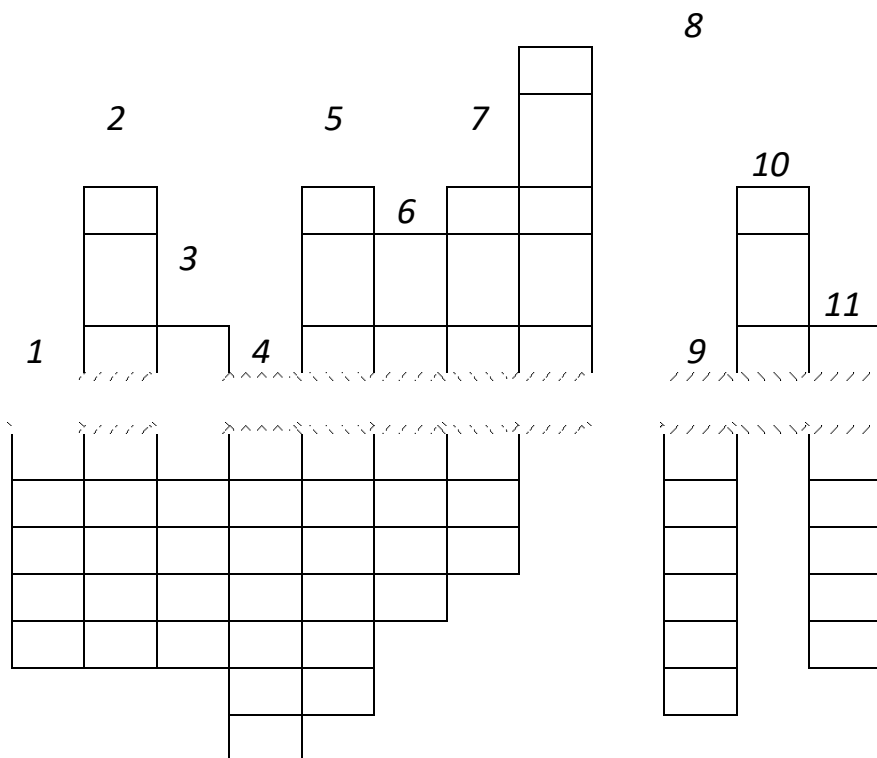
🎵 2. úloha: Vianočná tajnička

Keď si na Vianoce ¹všetci ²vymieňali ³darčeky, malý chlapec bol trochu zmätený. Na ⁴nedeľnej besiedke sa totiž učil, že Vianoce sú ⁵narodeniny Pána Ježiša. Po chvíli ⁶mlčania sa opýtal: „Mami, kedy už dáme darček Pánovi Ježišovi? Myslel som, že On má dnes narodeniny!“

Je to naozaj zvláštne, že veľa ľudí dáva darčeky každému okrem Toho, koho narodeniny oslavujeme. Polož si otázku: Čo na tieto ⁷Vianoce darujem Ježišovi? Milujúci Pán Ježiš ¹¹Kristus túži, aby sme s Ním mali blízky vzťah. Venuj Mu svoj čas v rozhovore s Ním, spievaj Mu piesne na Jeho chválu, čítaj si detskú Bibliu, choď do spoločenstva kresťanov, rozprávaj o Ňom, pomôž druhému, ...

Ak ⁹daruješ ¹⁰seba, bude to skutočne ⁸vhodný _____ .

Podčiarknuté slová správne vpiš do stĺpcov. Znenie tajničky dopln do vyznačených riadkov v texte.

Pripravila Monika Gabčová

Milí bratia, milé sestry,

***Prajeme vám krásne, pokojné a radostné Vianoce.
Láskou naplnené chvíle v kruhu svojej rodiny
a požehnaný nový rok.***

Od januára 2015 vstupuje Liptovský Hrádok do svojej novej histórie. Stáva sa samostatným cirkevným zborom ECAV na Slovensku. Veríme, že to, o čo roky bojovali bratia a sestry hrádockého zboru, bude pre nás všetkých radostnou prítomnosťou. Vznikom samostatného cirkevného zboru určite zažijeme aj situácie, s ktorými sme sa zatiaľ nestretli, ktoré sú nové a budeme sa musieť s nimi popasovať. Prosíme preto o súdržnosť, trpezlivosť, vzájomné chápanie sa, o jednotu vo viere i modlitby za náš cirkevný zbor, aby sa pri nás diala Božia moc, nie ľudská vôľa. Čo nás zaujíma, na to sa pýtajme, s čím vieme pomôcť, s tým pomôžeme, aby sme boli súdržní ako rodina, nech s Božím požehnaním môže mať cirkevný zbor Liptovský Hrádok priestor pre svoj duchovný rast.

Redakčná oprava

V minulom čísle sme vás informovali o príspevkoch darcov na účely dostavby fary. Uviedli sme sumu príspevku Rímskokatolíckej cirkvi v Liptovskom Hrádku. Mojou chybou došlo k nechcenému preklepu uvedenej sumy. Správna výška príspevku našich bratov a sestier z Rímskokatolíckej cirkvi je 900€. Za vzniknutú chybu sa ospravedlňujem. Zuzana Karabínová

Hrádocký prameň sa vydáva pre vnútornú potrebu zboru CZ ECAV na Slovensku Liptovská Porúbka, Dcérocirkev Liptovský Hrádok. Náklad 300 ks.

Na príprave tohto čísla sa podieľali: Z. Karabínová, A. Belanji, I.Šenšel, M. Gabčová, M. Macková, N. Šefčíková, Ľ. Plachtinská, P. Babič, I.M., D.Š.